

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Bajak
Protokolant:	stażysta Monika Śpionek

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **B. L.**

przeciwko **(...) Bank (...) S.A. w W.**

o ustalenie

I. oddala powództwo;

II. zasądza od B. L. na rzecz (...) Bank (...) S.A.

w W. kwotę 7 217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 grudnia 2012 r. skierowanym przeciwko (...) Bank (...) S.A. powódka B. L. wniosła o ustalenie nieważności czynności prawnej z dnia 18 września 2009 r. – wystawienia przez powódkę weksla złożonego do dyspozycji (...) Bank (...) S.A. jako zabezpieczenie wiarygodności wynikającej z umowy kredytowej nr (...) z dnia 18 września 2009 r. zawartej pomiędzy pozwanym a spółką (...) Sp. jawna oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania według norm przepisanych (pozew, k. 2 – 5).

Podając motyw swojego stanowiska powódka wskazała, iż w dacie złożenia ww. oświadczenia woli znajdowała się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli, bowiem chorowała wówczas na depresję i przyjmowała leki psychotropowe, zaś w okresie od dnia 15 listopada 2006 r. do 19 stycznia 2007 r. przebywała w (...) w W., gdzie rozpoznano u powódki zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane.

W odpowiedzi na pozew (k. 48 – 52) pozwany (...) Bank (...) S.A. wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, jakoby źródłem odpowiedzialności powódki względem pozwanego była czynność prawna z dnia 18 września 2009 r., a w szczególności polegająca na wystawieniu weksla stanowiącego zabezpieczenie wiarygodności wynikającej z umowy (...). Pozwany przyznał, iż między pozwanym a spółką (...) Spółka Jawna została zawarta umowa kredytowa nr (...), jednakże zaprzeczył, aby w ww. umowie jako formę zabezpieczenia określono zabezpieczenie w postaci weksla. Nadto pozwany podał, iż podstawą odpowiedzialności powódki, jak również prowadzonej przeciwko niej egzekucji, jest inne oświadczenie woli, nie tylko nie związane z wystawieniem weksla, ale

także złożone w innej dacie niż podana przez powódkę. Z uwagi na obowiązywanie tajemnicy bankowej pozwany nie podał większej ilości szczegółów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny: w dniu 18 września 2009 r. doszło do zawarcia umowy kredytowej nr (...) pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a firmą (...) Spółka Jawna (okoliczność bezsporna). W zakresie zabezpieczenia umowy nie wymieniono zabezpieczenia wekslowego udzielonego przez powódkę (**dowód:** umowa kredytowa, k. 6 – 11, odpowiedź na pozew, k. 48 – 52).

Na podstawie bankowego tytułu wykonawczego – tytułu egzekucyjnego (...) Bank (...) S.A. z dnia 14 października 2011 roku (nr 73, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 29 grudnia 2011 roku), postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 25 listopada 2011 roku (sygn. akt I Co 4728/11, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 29 grudnia 2011 roku), bankowego tytułu egzekucyjnego (...) Bank (...) S.A. z dnia 14 października 2011 roku (nr 72 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 12 stycznia 2012 roku) oraz postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie z dnia 23 grudnia 2011 roku (sygn. akt I Co 4729/11, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 12 stycznia 2012 roku) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W. w W. wszczął postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank (...) S.A. (sygn. akt RD KM 766/12) przeciwko powódce B. L. oraz W. L. (2) celem zaspokojenia należności głównej w kwocie (...)zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty (**dowód:** zawiadomienie o wszczęciu egzekucji Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W., k. 18 – 18v).

W dniach od 28 sierpnia 2006 r. do 13 września 2006 r. powódka przebywała w Klinice (...) w W., gdzie dokonano rozpoznania zaburzeń osobowości o typie histrionicznym. Zalecono kontynuację leczenia w postaci psychoterapii oraz zażywanie leków (**dowód:** karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 12 – 13).

W dniach od 15 listopada 2006 r. do 19 stycznia 2007 r. powódka była hospitalizowana w (...)w W., gdzie zdiagnozowano zaburzenia depresyjne i lękowo mieszane. Powódka opuściła szpital z zaleceniem dalszego leczenia w Poradni (...) (**dowód:** karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 15 -15v).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania a Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania ich mocy dowodowej z urzędu oraz twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie niniejszej powódka domagała się ustalenia nieważności czynności prawnej – wystawienia przez powódkę weksla jako zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z umowy kredytowej. Żądanie to znajduje swoją podstawę prawną w treści przepisu art. 189 k.p.c. Zgodnie z tą normą można żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy występuje interes prawny w żądaniu ustalenia. Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. występuje wówczas, gdy istnieje niepewność stanu prawnego lub prawa; niepewność ta powinna być obiektywna tj. zachodzić według rozumnej oceny sytuacji, a nie tylko subiektywna, tj. według odczucia powoda. Interes ten należy rozumieć, jako potrzebę wprowadzenia jasności co do konkretnego prawa lub stosunku prawnego – w celu ochrony przed groźącym naruszeniem sfery uprawnień powoda. Żądania oparte o art. 189 k.p.c. wymaga dla swej skuteczności wykazania, że przyszłe, pozytywne rozstrzygnięcie wywoła takie skutki w stosunkach między stronami, w następstwie których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie i tym samym wyeliminowane zostanie ryzyko naruszenia w przyszłości praw powoda. W przypadku, gdy dojdzie już do naruszenia prawa, w związku z którym stronie służy dalej idące roszczenie, wyłączona jest możliwość skutecznego wystąpienia z powództwem o ustalenie, skoro sfera podlegająca ochronie jest w takiej sytuacji szersza, a ewentualne rozstrzygnięcie

przybiera charakter przesłankowy. Powód w procesie o ustalenie musi także udowodnić, że ma interes prawny skierowania powództwa przeciwko konkretnemu pozwanemu. Ustalenie jego braku skutkuje oddaleniem powództwa.

Odnosząc powyższe rozważania do poczynionych w sprawie ustaleń Sąd doszedł do przekonania, że powództwo o ustalenie nieważności prawnej jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie z braku interesu prawnego w tego rodzaju ustaleniu.

W ocenie Sądu powódka nie wykazała istnienia interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie, ponieważ zarówno negatywne jak i pozytywne ustalenie nie wpłynęło w żaden sposób na jej sferę prawną. Powódka w pozwie ani w toku procesu nie wskazała nawet, na czym polega jej interes prawny w żądanym ustaleniu.

W przekonaniu Sądu wyrok wydany w niniejszej sprawie będzie jedynie stanowił dla powódki jedynie swoistą informację, potwierdzenie lub zaprzeczenie postawionej przez nią tezy. Sąd miał także na uwadze fakt, iż pozwany zanegował, by w dniu 18 września 2009 r. doszło do złożenia przez powódkę oświadczenia woli rodzącego stosunek prawny opisany w pozwie. Także treść umowy kredytowej zaprzecza, aby istniał związek pomiędzy czynnością prawną, której unieważnienia żąda powódka

a prowadzoną egzekucją komorniczą. Zgodnie z ogólną regułą dowodu wyrażoną w art. 6 k.c. to na powódce spoczywa ciężar wykazania, iż ma interes prawny w ustaleniu nieważności czynności prawnej z dnia 18 września 2009 r. – złożenia weksla jako zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z umowy kredytowej. Powódka nie może wykazać swojego interesu, bowiem weksel ten nie istnieje i nigdy nie istniał.

Sąd nie tracił z pola widzenia, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla W.wszczęcił postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank (...) S.A. na podstawie uzyskanych tytułów wykonawczych bankowych tytułów egzekucyjnych zaopatrzonych w klauzule wykonalności. Zatem postępowanie niniejsze nie mogło odnieść jakichkolwiek pozytywnych skutków w sferze prawnej powódki wobec istnienia w obrocie tytułów wykonawczych stwierdzających jej zobowiązania wobec wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 189 k.p.c. Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. II wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Uwzględniając zatem, iż pozwany jest stroną wygrywającą w tym procesie, należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na tą kwotę składa się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł (§ 6 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu; Dz.U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm).